

Іван Жусєв

МУР

Між нами мур
Думок, надій, фантазій...
Між нами мур
Змурований назавжди.
Між нами простір –
Сотні кілометрів,
Німі шляхи, дороги сіро-сиві.
Між нами біль, розлука, каяття,
І штучні усмішки на масках театральних.
Не ти пішла... Від тебе я пішов...
Бо я відчув дух зрадництва провальний.
Між нами мур –
Високий і кремезний.
І не розбити нам його без втрат.
Не повернути більше тих моментів,
Які з тобою ми пережили.
Не буде більше слів і сліз,
І погляду у душу до кісток.
Не буде більше грому навесні,
Такого як тоді... Коли з тобою
Ми пили каву, слухали дощі.
Між нами – мур...
Муркоче кіт.
І, дивом, за тобою він не скучив.
І дощ іде,
І кава на столі,
І грім гримить та тільки вже без тебе.

Між нами мур
Думок, надій, фантазій...
Між нами мур
Змурований назавжди.